

Transplantace kostní dřeně

K transplantaci je **ovšem nutné najít vhodného dárce dřeně, zdravého člověka, jehož tkáňové (transplantační) znaky se shodují s tkáňovými znaky nemocného.** Zhruba čtvrtina pacientů svého dárce nenajde. Proto je usilovnou snahou pracovníků registrů počet dobrovolných dárců zvyšovat, neboť právě mezi nimi mohou být takoví, jejichž tkáňové znaky se budou shodovat s těmi, jimž transplantace zachrání život.

Český národní registr kostní dřeně

V naší republice pracuje **již více než dvacet let Český národní registr kostní dřeně, který je opakovaně zařazován mezi pět nejefektivněji pracujících registrů celého světa.** V současné době dosáhl počtu **40 tisíc dobrovolných dárců**, z nichž mnozí již své životadárné buňky darovali a zapsali se do životů nemocných nejen u nás, ale i v řadě dalších zemí.

Činnost tohoto registru a nebývalý rozmach moderního transplantačního programu v naší zemi umožňuje **Nadace pro transplantace kostní dřeně.** U jejího zrodu stál **primář Hematologicko-onkologického oddělení plzeňské nemocnice MUDr. Vladimír Koza**, který 28. října 2012 obdržel in memoriam zasloužené vyznamenání za zásluhy o stát v oblasti vědy, výchovy a školství. Jeho následovníci jsou odhodláni v jeho činnosti stejně usilovně pokračovat.

Příběh první

Dan Malý je tichý, přemýšlivý mladý muž. Žije v Chudenicích v podhůří Šumavy. V únoru 2009 a

následujících měsících však měl namále: „*Nejdřív jsem si myslel, že mám chřipku. Když ale potíže neustupovaly a antibiotika nezabírala, zjistili v klatovské nemocnici, že mám akutní leukémii a musím ihned na Hematologicko-onkologické oddělení Fakultní nemocnice v Plzni.*“

Dan byl velmi statečný, upnul se na to, že naděje existuje. Naštěstí se pro něj rychle v jednom ze zahraničních registrů našel vhodný dárce a tři měsíce poté, co byla jeho nemoc potvrzena, podstoupil transplantaci. Pár dní nato už bylo jasné, že se dárcovy krvetvorné buňky ujaly.

Teď žije Dan v malé garsonce v chudnickém panelovém domě. Soustředil se na pomoc Nadaci pro transplantace kostní dřeně. Roznáší nadační časopis Naděje, přednáší o dárcovství kostní dřeně mezi mládeží. Sám na sobě přece zažil, že dárcovství kostní dřeně zachraňuje životy.

Příběh druhý

Sympatická mladá maminka Jiřina Sochacká se narodila v Plzni. V Brně vystudovala Univerzitu obrany, stala se vojákem z povolání. Do řad dárců kostní dřeně vstoupila hned po svých osmnáctých narozeninách.

Dvakrát po sobě věnovala buňky pacientce, které zachránily život. „*Po obou odběrech jsem byla trochu unavená, ale cítila jsem se dobře. Zvláště po psychické stránce. Nikdy nezapomenu na hodiny strávené s několika pacientkami na Hematologicko-onkologickém oddělení plzeňské fakultní nemocnice, kdy jsem si uvědomila, jak malicherné jsou některé starosti nás zdravých.*“

Na svou pokrevní kamarádku, která žije na Slovensku, často vzpomíná. Prostřednictvím registru si s ní vyměňuje dopisy. Jiřina Sochacká, vdaná rovněž za profesionálního vojáka, žije v malém městečku Náměšť nad Oslavou na úpatí Vysočiny a prožívá krásné dny s rok a půlroční Šárkou. Pokud by to pravidla dovolovala a byla znovu oslovena k odběru kostní dřeně, neodmítla by.

Foto: zpravy.idnes.cz